

Să vă trăiască!

Mihai Manolescu

Într-un târg, ceva mai mare,
De pe ale noastre plaiuri,
Unde se mai trag buhaiuri
Pe la zi de sărbătoare,

S-a-ntâmplat unei mămici
Ce sorocul îi venise,
De ceva ce nu gândise
S-aibă parte. Chiar aici.

A născut boboc de fată
Într-o bună zi cu soare,
Dar, din pură întâmplare,
A primit în schimb o altă

Frumusețe de copilă,
Tot născută în spital.
Iar de pare-vă banal,
Stați să mai întorc o filă:

Asistenta, ferm convinsă
Că nu-i loc de nici o șagă,
Îi tot scoate din desagă
Argumente, ca respinsă

Copilița să nu fie,
De mămica stabilită
De spital, sau de ursită,
Drept părinte pe vecie.

- Haideți doamnă!
N-ați născut-o nu mai repede de Joi,
În spital, aici, la noi,
În frumoasă zi de toamnă?

De vă aduceam din grabă
Nu fetiță, ci băiat,
Să îmi tot fi reproșat
Că memoria mi-e slabă!

Sau poate cumva culoarea
De-ar fi fost mult mai închisă,
Doamnă scumpă și distinsă,

V-aş fi înţeles mirarea.

Dar aşa? Cât sănătoasă
Şi frumoasă e de fel,
Să vă bucuraţi de el
Şi puteţi să-l luaţi acasă.

Se întreabă-atunci mămica,
Buimăcită, toată plânsă:
Sunt la Camera ascunsă?
Că deja mă prinde frica.